

JEL D24, L23

DOI: <https://doi.org/10.53920/ES-2024-2-3>

Марина Володимирівна ШАШИНА,

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки і підприємництва
Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ORCID ID: [0000-0001-6676-3316](https://orcid.org/0000-0001-6676-3316)

Ольга Олександрівна КОЧЕРГА,

здобувач вищої освіти
Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

ORCID ID: [0009-0006-7140-4303](https://orcid.org/0009-0006-7140-4303)

ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

У статті розглядається ефективність використання ресурсного потенціалу підприємства в умовах цифровізації, яка стала невід'ємною частиною сучасної економічної діяльності. Перш за все аналізується, який вплив чинять цифрові технології на оптимізацію використання різних видів ресурсів у сучасних підприємствах. Зокрема, висвітлюються основні категорії ресурсів, які містять природні, людські, фінансові та технологічні ресурси підприємства, а також розглядаються способи їх ефективного використання в умовах цифрової трансформації. Цифровізація пропонує нові можливості, які допоможуть підвищити продуктивність та конкурентоспроможність підприємства, завдяки впровадженню таких інновацій, як великі дані, штучний інтелект, Інтернет речей та автоматизація. У дослідженні особлива увага приділяється аналізу переваг і ризиків, пов'язаних із цифровізацією. Підкреслюється, що ефективне використання цифрових інструментів дозволяє значно скоротити витрати, покращити якість продукції та послуг, а також забезпечити швидке реагування на зміни ринкових умов. Проте, разом із цим, серед недоліків виділяють, що цифровізація вимагає значних інвестицій, перепідготовки персоналу та зміни організаційної культури. Також у статті наводяться реальні приклади успішного застосування цих технологій у різних галузях, таких як

промисловість та сільське господарство, які демонструють значне зростання ефективності та зниження витрат. Крім того, стаття розглядає стратегії інтеграції цифрових технологій у бізнес-процеси, підкреслюючи важливість розвитку людського капіталу та забезпечення кібербезпеки. Аналізуються виклики, з якими стикаються підприємства під час цифровізації, та можливі шляхи їх подолання. Особлива увага приділяється перспективам подальшого розвитку цифрових технологій і їхньому впливу на управління ресурсами. Стаття акцентує увагу на важливості комплексного підходу до управління ресурсним потенціалом щодо забезпечення стійкого зростання та підвищення конкурентоспроможності підприємств у сучасній цифровій економіці.

Ключові слова: ефективність використання ресурсів, ресурсний потенціал, види ресурсів, ресурси, цифровізація, цифрові технології, великі дані, штучний інтелект, Інтернет речей, автоматизація процесів, промисловість 4.0, управління ресурсним потенціалом, кібербезпека, конкурентоспроможність підприємств, підприємство.

Maryna SHASHYNA,

doctor of economic sciences, professor,
Professor of the Department of Economics and Entrepreneurship
National Technical University of Ukraine
«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»

Olga KOCHERGA,

student of higher education,
National Technical University of Ukraine
«Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute,

EFFICIENCY OF USING THE RESOURCE POTENTIAL OF THE ENTERPRISE UNDER THE CONDITIONS OF DIGITALIZATION

The article examines the effectiveness of using the enterprise's resource potential in the conditions of digitalization, which has become an integral part of modern economic activity. First of all, the impact of digital technologies on the optimization of the use of various types of resources in modern enterprises is analyzed. In particular, the main categories of resources, which include natural, human, financial and technological resources of the enterprise, are highlighted, as well as ways of their effective use in the conditions of digital transformation are

considered. Digitization offers new opportunities that will help improve productivity and competitiveness of the enterprise, thanks to the introduction of innovations such as big data, artificial intelligence, the Internet of Things and automation. In the study, special attention is paid to the analysis of advantages and risks associated with digitalization. It is emphasized that the effective use of digital tools allows to significantly reduce costs, improve the quality of products and services, and also ensure a quick response to changes in market conditions. However, at the same time, digitalization requires significant investments, retraining of personnel, and changes in organizational culture. Also, the article provides real-life examples of successful application of these technologies in various fields, such as industry and agriculture, which demonstrate a significant increase in efficiency and cost reduction. In addition, the article examines strategies for integrating digital technologies into business processes, emphasizing the importance of developing human capital and ensuring cyber security. Challenges faced by enterprises during digitalization and possible ways to overcome them are analyzed. Special attention is paid to the prospects of further development of digital technologies and their impact on resource management. The article emphasizes the importance of an integrated approach to resource potential management to ensure sustainable growth and increase the competitiveness of enterprises in the modern digital economy.

Keywords: efficiency of resource use, resource potential, types of resources, resources, digitization, digital technologies, big data, artificial intelligence, Internet of Things, process automation, industry 4.0, management of resource potential, cyber security, competitiveness of enterprises, enterprise.

Постановка проблеми. В умовах швидкого розвитку цифрових технологій і зростання конкуренції, підприємства стикаються з необхідністю ефективного використання свого ресурсного потенціалу. Традиційні методи управління ресурсами часто не відповідають вимогам сучасного бізнес-середовища, де швидкість та точність прийняття рішень є критично важливими. Проблема полягає в тому, як інтегрувати цифрові інструменти і технології у процеси управління підприємством для оптимізації використання всіх видів ресурсів (матеріальних, фінансових, інформаційних, людських) і досягнення конкурентних переваг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Останні дослідження свідчать про значний вплив цифровізації на продуктивність підприємств. Вчені та практики відзначають, що впровадження цифрових технологій, таких як великі дані, інтернет речей (IoT), штучний інтелект та автоматизація, сприяє підвищенню ефективності управління ресурсами. Наприклад, дослідження показують, що автоматизація процесів дозволяє знизити операційні витрати та скоротити час виконання завдань, тоді як аналітика даних допомагає оптимізувати управлінські рішення. Проте існують розбіжності щодо найкращих підходів до впровадження цифрових технологій та їх інтеграції в існуючі системи управління підприємствами. Публікації також підкреслюють важливість підготовки персоналу до роботи з новими технологіями та адаптації організаційної культури до умов цифрової трансформації.

Такі вчені як Намбісан С., Райт М. та Фельдман М. розглядають вплив цифровізації на зелені інновації та ефективність використання ресурсів підприємства. Вони стверджують, що цифрові технології, такі як блокчейн та великі дані, сприяють оптимізації ресурсів і створенню нових енергоефективних технологій [17].

Кардиналі С. та Де Джованні П. досліджують, як цифровізація допомагає підприємствам реорганізувати ресурси для підвищення продуктивності та екологічної стійкості. Вони підкреслюють роль цифрових технологій у моніторингу виробничих процесів і зниженні витрат [15].

Гілч М. та Сіевеке Й. аналізують вплив цифровізації на людський капітал, зазначаючи, що впровадження нових технологій вимагає висококваліфікованих працівників і сприяє розвитку навичок співробітників через використання цифрових платформ для навчання та взаємодії [14].

Леонарді П. досліджує, як цифровізація покращує обмін знаннями та досвідом між працівниками через цифрові платформи, що сприяє накопиченню людського капіталу та підвищенню ефективності управління ресурсами на підприємствах [13].

Мюллер Й. та Войт К. розглядають роль цифрових технологій, таких як штучний інтелект та датчики, у підвищенні точності та ефективності виробничих процесів, що дозволяє оптимізувати використання ресурсів та знижувати втрати [16].

Ці праці демонструють різноманітні підходи до вивчення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства в умовах цифровізації та підкреслюють важливість інтеграції цифрових технологій для досягнення стійких конкурентних переваг.

Мета статті – дослідження ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства в умовах цифровізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація стала однією з найважливіших тенденцій сучасного світу, що впливає на всі сфери життя, включаючи економіку, соціальні відносини та управління ресурсами. У сучасному бізнес-середовищі цифровізація є ключовим фактором, що визначає конкурентоспроможність підприємств. В умовах цифровізації особливого значення набуває ефективність використання ресурсного потенціалу, оскільки цифрові технології відкривають нові можливості для оптимізації процесів, підвищення продуктивності та створення додаткової вартості. У цій статті розглянемо, як цифровізація впливає на ефективність використання різних видів ресурсів та які стратегії можна застосовувати для максимального використання цих можливостей (табл. 1).

Таблиця 1. Трактуння вченими поняття «ресурсний потенціал підприємства»

ПІБ	Трактуння поняття «ресурсний потенціал підприємства»
Ашимбаєв Т.	Ресурсний потенціал підприємства являє собою комплекс матеріальних, трудових, нематеріальних і фінансових ресурсів, а також здатність співробітників підприємства ефективно використовувати ці ресурси для досягнення місії та цілей підприємства. Обсяг ресурсного потенціалу визначається кількістю земельних, матеріальних і трудових ресурсів, доступних підприємству.
Гладій М.В.	Ресурсний потенціал є сукупною продуктивністю промислових і природних засобів виробництва, а також трудових ресурсів, відображених показниками валової продукції на одиницю площі. Ці компоненти формують територіально-компонентну структуру кожного регіону.
Мойса М.Я., Крюкова І.О.	Ресурсний потенціал включає земельні, матеріальні, трудові, фінансові ресурси та економічний інтерес, які є необхідними для здійснення аграрного виробництва.

Закінчення таблиці 1

ПІБ	Трактування поняття «ресурсний потенціал підприємства»
Протопопов В.О.	Ресурсний потенціал підприємства являє собою сукупність матеріальних, нематеріальних, трудових та фінансових ресурсів, а також здатність робітників ефективно застосовувати ці ресурси для виконання місії підприємства та досягнення його поточних і стратегічних цілей.
Епштейн Д.Б.	Ресурсний потенціал – це можливість об'єкта виробити певну кількість продукції, зумовлена наявними ресурсами та їх нормативною віддачею в конкретних природно-кліматичних умовах.
Свіргун О.М., Соколовська В.В.	Ресурсний потенціал підприємства – це сукупність наявних ресурсів і здатність працівників та менеджерів ефективно їх використовувати для виробництва товарів або послуг з метою отримання максимального прибутку. Він включає не тільки існуючу систему ресурсів, але й нові альтернативні ресурси та їхні джерела, враховуючи економічну доцільність і досягнення науково-технічного прогресу.
Токмакова І.В.	Ресурсний потенціал являє собою систему взаємопов'язаних ресурсів, що використовуються комплексно. Це передбачає обов'язкову взаємодоповнюваність окремих ресурсів у процесі виробництва. Збільшення одного ресурсу в системі передбачає одночасне збільшення інших ресурсів.

Джерело: складено автором на основі [1, 2, 3, 5, 6, 7, 11]

Отже, ресурсний потенціал підприємства включає всі ресурси, що є в його розпорядженні, а також здатність працівників ефективно їх використовувати для виробництва товарів і послуг з метою максимізації прибутку. Це поняття охоплює не весь обсяг конкретного ресурсу, а лише ту частину, яка залучена у виробничий процес з урахуванням економічної доцільності та науково-технічного прогресу. До нього входять як наявні ресурси, так і нові альтернативні джерела ресурсів та їхні джерела [4].

Ресурсний потенціал охоплює всі наявні ресурси, які можуть бути використані для досягнення економічних цілей. Основні види ресурсів подані на рис. 1.

Рис. 1. Основні види ресурсів підприємства

Джерело: складено автором на основі [9]

В таблиці 2 наведена детальна характеристика основних видів ресурсів.

Цифровізація означає впровадження цифрових технологій у різні аспекти життя та діяльності. Вона містить автоматизацію процесів, використання інформаційних систем, впровадження Інтернету речей (IoT), штучного інтелекту (AI) та інших передових технологій [11]. Цифровізація сприяє підвищенню ефективності управління ресурсами, оптимізації виробничих процесів та поліпшенню взаємодії між учасниками ринку.

Цифровізація дозволяє більш ефективно управляти природними ресурсами, завдяки використанню систем моніторингу та управління, що базуються на великих даних (Big Data) та аналітиці. Наприклад, системи моніторингу довілля можуть забезпечити

реальний час оцінки стану природних ресурсів, що сприяє прийняттю оперативних рішень щодо їх раціонального використання та збереження.

Таблиця 2. Основні види ресурсів підприємства

Види ресурсів	Характеристика
Природні ресурси	це сукупність елементів живої та неживої природи, а також компонентів навколишнього середовища, які використовуються в процесі виробництва для задоволення матеріальних і культурних потреб людини та суспільства. До цих ресурсів належать: сонячна енергія, атмосфера, гідросфера, наземна рослинність, ґрунти, тваринний світ, ландшафти та корисні копалини (мінеральні, водні, земельні ресурси).
Людські ресурси	це сукупність працівників з необхідною кваліфікацією для розробки чи підтримки продуктів і послуг (знання, навички, досвід працівників).
Фінансові ресурси	це грошові кошти, які підприємства мають у своєму розпорядженні для виконання фінансових зобов'язань (капіталовкладення, кредити, фінансові активи).
Матеріально-технічні ресурси	це термін, що охоплює предмети праці, які використовуються в основному та допоміжному виробництві (обладнання, технології, інновації).
Інформаційні ресурси	це сукупність документів та їх масивів, які зберігаються в інформаційних системах, таких як бібліотеки, архіви, фонди, бази даних, депозитарії та музейні сховища. Вони включають інформаційні продукти, створені для задоволення інформаційних потреб користувачів у різних сферах діяльності.

Джерело: створено автором на основі [8, 9, 10]

Людські ресурси – це працівники підприємства, їх знання, навички та досвід. Цифрові технології сприяють підвищенню продуктивності праці через автоматизацію рутинних завдань та вдосконалення процесів управління персоналом. Цифровізація значно змінює підходи до управління людськими ресурсами. Системи

управління талантами та HR-аналітика дозволяють ефективніше підбирати, навчати та розвивати персонал. Онлайн-платформи для навчання та підвищення кваліфікації забезпечують безперервний розвиток працівників, що підвищує їхню продуктивність та адаптивність до змін. Цифрові інструменти також сприяють покращенню комунікації та співпраці між працівниками, що особливо важливо в умовах віддаленої роботи.

Фінансові ресурси підприємства: гроші, інвестиції та кредити. Цифрові платформи та аналітика великих даних (Big Data) надають можливість підприємствам більш ефективно управляти своїми фінансовими потоками. Аналітичні інструменти дозволяють передбачати фінансові ризики та оптимізувати бюджетування. Блокчейн-технології сприяють підвищенню прозорості та безпеки фінансових транзакцій, що знижує ризики шахрайства, забезпечують автоматизацію бухгалтерських процесів та впровадження систем електронних платежів, що зменшують витрати та підвищують швидкість фінансових транзакцій. Цифрові платформи також спрощують доступ до фінансових ринків і дозволяють підприємствам залучати інвестиції на вигідніших умовах.

Цифровізація безпосередньо впливає на технологічний розвиток. Впровадження передових технологій, таких як штучний інтелект, роботизація та Інтернет речей, дозволяє значно підвищити ефективність виробничих процесів, зменшити витрати на обслуговування обладнання та підвищити якість продукції. Наприклад, датчики IoT дозволяють в реальному часі моніторити стан обладнання та виявляти проблеми щодо їх виникнення. Це знижує час простоїв та витрати на ремонт. Автоматизація виробничих процесів за допомогою роботів та AI дозволяє зменшити втрати матеріалів і підвищити точність виробництва. Також варто зазначити використання 3D-друку, який дозволяє оптимізувати виробничий процес і зменшити витрати на транспортування та зберігання матеріалів.

Інформаційні ресурси включають дані, знання та інформаційні системи підприємства. В умовах цифровізації ці ресурси набувають вирішального значення. Великі дані та аналітика дозволяють підприємствам збирати, обробляти та аналізувати величезні обсяги інформації для прийняття стратегічних рішень. Хмарні технології забезпечують зручний доступ до інформації з будь-якої точки світу, що підвищує гнучкість і мобільність підприємства.

Системи управління взаємовідносинами з клієнтами та системи управління ресурсами підприємства інтегрують всі процеси підприємства в єдину інформаційну систему, що підвищує ефективність управління та знижує витрати на адміністрування.

Щоб досягти максимальної ефективності використання ресурсного потенціалу в умовах цифровізації, підприємствам слід:

1. Впровадити цифрові технології у всі виробничі процеси, тобто необхідно автоматизувати виробництво, впровадити системи управління виробничими процесами та використовувати аналітичні платформи для прогнозування та оптимізації ресурсів, в результаті чого підприємство зможе автоматизувати процеси виробництва, знижувати витрати та підвищувати продуктивність.

2. Розвиваючи цифрові технології, слід також звернути увагу на знання та навички працівників, тобто важливо забезпечити доступ до новітніх знань та технологій, а також створити умови для безперервного навчання. Це сприятиме підвищенню кваліфікації працівників і їх здатності ефективно використовувати цифрові інструменти.

3. Впровадити використання великих даних (Big Data) та аналітики для більш точного оцінювання потреб у ресурсах та оптимізації їх використання.

4. Впровадити Інтернет речей (IoT) для можливості дистанційного моніторингу та управління виробничими процесами, що, в свою чергу, дозволяє виявити зміни та збої й ефективність використання обладнання і завдяки цьому зменшує витрати на його ремонт і обслуговування.

5. Для підвищення рівня довіри та безпеки у бізнес-процесах слід використовувати блокчейн-технології та інші цифрові рішення.

6. Впроваджувати інновації для того, щоб підприємства були готові швидко адаптуватися до нових умов і бути конкурентоспроможними.

Ефективне використання ресурсного потенціалу підприємства в умовах цифровізації має численні переваги. Перш за все, цифрові технології дозволяють автоматизувати багато процесів, що знижує потребу в ручній праці, скорочує операційні витрати, підвищує продуктивність праці та дозволяє здійснювати точніший контроль якості на всіх етапах виробництва й надання послуг. Завдяки доступу до великих обсягів даних та аналітичних

інструментів, керівники можуть приймати більш обґрунтовані та швидкі рішення. Також цифровізація дозволяє краще координувати постачальників, виробництво та дистрибуцію, що знижує затримки та витрати, пов'язані з управлінням запасами. Цифрові технології створюють платформу для розвитку нових продуктів і послуг. Вони дозволяють підприємствам швидко тестувати та впроваджувати інновації. Також однією з важливих переваг є те, що завдяки цифровим інструментам можна краще розуміти потреби клієнтів через аналіз великих даних, що, в свою чергу, сприятиме наданню більш персоналізованих послуг та покращенню взаємодії з клієнтами.

Хоча ефективне використання ресурсного потенціалу в умовах цифровізації надає численні переваги, воно також пов'язане з певними ризиками. Вагомим ризиком є те, що впровадження цифрових технологій потребує значних початкових витрат на закупівлю обладнання, програмного забезпечення, навчання персоналу та інші витрати. Це може бути обтяжливим для малих і середніх підприємств, які не мають достатніх фінансових ресурсів. Не менш важливим є перекваліфікація працівників, тому що цифровізація потребує перепідготовки для роботи з новими технологіями. Це в свою чергу призведе до додаткових витрат на навчання та зниження продуктивності під час перехідного періоду. Також підприємства можуть стати ціллю для хакерів, що може призвести до значних фінансових втрат, втрати конфіденційної інформації та пошкодження репутації. Автоматизація та цифровізація можуть призвести до скорочення робочих місць, що може викликати соціальні проблеми та негативні наслідки для працівників, які втрачають роботу.

Прикладами успішного використання цифрових технологій для підвищення ефективності ресурсного потенціалу є:

1. Повна інтеграція цифрових технологій у виробничі процеси, тобто використання кіберфізичних систем, автономних роботів та інтелектуальних сенсорів, які, в свою чергу, дозволяють значно підвищити продуктивність та ефективність використання ресурсів на підприємствах.

2. Використання цифрових технологій у смарт-містах для оптимізації використання ресурсів, таких як електроенергія, вода та транспорт. Наприклад, системи «розумного» освітлення дозволяють зменшити споживання електроенергії, а інтелектуальні

транспортні системи – зменшити затори та покращити екологічну ситуацію.

3. Впровадження цифрових технологій у сільське господарство, таких як дрони для моніторингу полів та системи точного землеробства, які дозволяють значно підвищити врожайність та зменшити витрати на ресурси. Також використання аналітики великих даних допомагає оптимізувати внесення добрив та полив.

Впровадження цифрових технологій пов'язане з низкою викликів, таких як необхідність значних інвестицій, адаптація існуючих процесів та підготовка кадрів. Крім того, важливим аспектом є забезпечення кібербезпеки та захисту конфіденційних даних. Попри виклики, перспективи цифровізації є надзвичайно позитивними. Подальший розвиток цифрових технологій, таких як штучний інтелект, блокчейн та Інтернет речей, обіцяє значні покращення щодо ефективності використання ресурсного потенціалу. Крім того, цифровізація сприятиме розвитку нових бізнес-моделей та створенню додаткової вартості.

Висновки та пропозиції. Ефективність використання ресурсного потенціалу в умовах цифровізації стає ключовим фактором конкурентоспроможності та стійкого розвитку й залежить від здатності інтегрувати сучасні цифрові технології у всі аспекти діяльності. Цифрові технології відкривають нові можливості для оптимізації управління матеріальними, фінансовими, інформаційними та людськими ресурсами, процесів підвищення продуктивності, створення додаткової вартості, зменшення витрат та формування нових можливостей для розвитку та досягнення конкурентних переваг. Інтеграція цифрових технологій, розвиток людського капіталу, використання великих даних та впровадження Інтернету речей є основними стратегіями для досягнення високої ефективності використання ресурсів. Попри виклики, перспективи цифровізації є надзвичайно позитивними, що забезпечує стійкий розвиток економіки та підвищення якості життя. Таким чином, цифровізація стає не лише інструментом оптимізації, але й стратегічним ресурсом для довгострокового зростання та успіху підприємства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ашимбаев Т. А. Економічний потенціал і ефективність його використання. Алма-Ата: Наука. 1990. 256 с.
2. Гладій М. В. Використання виробничо-ресурсного потенціалу аграрного сектора економіки України (питання теорії, методології і практики): монографія. Львів: ІРД НАН України. 1998. 294 с.
3. Протопопов В. О. Економіка підприємства: навчальний посібник для студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів. Київ: ЦУЛ. 2002. 220 с.
4. Довгаль Н. С. Ресурсний потенціал підприємства: теоретичні основи. *Науково-технічна інформація*. 2009. № 1. С. 42 – 45.
5. Епштейн Д. Б. Ресурсний потенціал і ефективність сільгосп підприємств. *АПК: Економіка, управління*. 2008. № 1. С. 57 – 61
6. Мойса М. Я. Ресурсний потенціал аграрних підприємств та економічний механізм його раціонального використання. *Економіка АПК*. 2004. № 2. С. 38 – 43.
7. Токмакова І. В. Ресурсний потенціал залізничного транспорту як базис стійкого зростання. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2004. № 45. С. 123 – 126.
8. Ващенко О.П. Сутність та класифікація ресурсів підприємств. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. № 2 (28), 2019. URL: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2157/2057> (дата звернення: 27.05.2024)
9. Гладир Т. С. Ресурси підприємства: теоретичні аспекти. *Ефективна економіка*. №5. 2014. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3044> (дата звернення: 27.05.2024).
10. Мельник О. М. Ресурси підприємства: концептуальні аспекти системи управління в умовах стійкого розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Випуск 23. Ч. 2. 2019. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/23_2_2019ua/5.pdf (дата звернення: 27.05.2024)
11. Свіргун О. М., Соколовська В. В. Ресурсний потенціал підприємства: теоретичні аспекти. URL: http://www.rusnauka.com/17_AND_2010/Economics/69284.doc.htm (дата звернення: 27.05.2024).
12. Цифровізація. Термінологія. URL: <https://oth.nlu.org.ua/?p=5614> (дата звернення: 27.05.2024).
13. Leonardi P. M. COVID-19 and the new technologies of organizing: Digital exhaust, digital footprints, and artificial intelligence in the wake of remote work. *J. Manag. Stud.* 2021. Vol. 58. Pp. 249 – 253. doi: 10.1111/joms.12648.
14. Gilch P. M., Sieweke J. Recruiting digital talent: The strategic role of recruitment in organisations' digital transformation. *Ger. J. Hum. Resour. Manag.* 2021. Vol. 35. Pp. 53 – 82. doi: 10.1177/2397002220952734.

15. Cardinali P. G., De Giovanni P. Responsible digitalization through digital technologies and green practices. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Manag.* 2022. Vol. 29. Pp. 984 – 995. doi: 10.1002/csr.2249.

16. Müller J. M., Voigt K. I. Sustainable industrial value creation in SMEs: A comparison between industry 4.0 and made in China 2025. *Int. J. Precis. Eng. Manuf. - Green Technol.* 2018. Vol. 5. Pp. 659 – 670. doi: 10.1007/s40684-018-0056-z.

17. Nambisan S., Wright M., Feldman M. The digital transformation of innovation and entrepreneurship: Progress, challenges and key themes. *Res. Policy.* 2019. Vol. 48. Article 103773. doi: 10.1016/j.respol.2019.03.018.

REFERENCES

1. Ashimbaev T. A. (1990). Ekonomichnyy potentsial i efektyvnist' yoho vykorystannya [Economic potential and its use efficiency]. Alma-Ata: Nauka. 256 p. (in Ukrainian).

2. Hladiy M. V. (1998). Vykorystannya vyrobnycho-resursnoho potentsialu aharnoho sektora ekonomiky Ukrayiny (pytannya teorii, metodolohiyi i praktyky): monograph [The use of the production-resource potential of the agricultural sector of the Ukrainian economy (issues of theory, methodology, and practice): monograph]. Lviv: IRD NAN Ukrayiny. 294 p. (in Ukrainian).

3. Protopopov V. O. (2002). Ekonomika pidpryyemstva: navchal'nyy posibnyk dlya studentiv ekonomichnykh spetsial'nostey vyshchyykh navchal'nykh zakladiv [Enterprise Economics: a textbook for students of economic specialties of higher educational institutions]. Kyiv: TsUL. 220 p. (in Ukrainian).

4. Dovhal' N. S. (2009). Resursnyy potentsial pidpryyemstva: teoretychni osnovy [Enterprise resource potential: theoretical foundations]. *Naukovo-tekhnichna informatsiya*. No. 1. Pp. 42 – 45. (in Ukrainian).

5. Epstein D. B. (2008). Resursnyy potentsial i efektyvnist' sil'hospidpryyemstv [Resource potential and efficiency of agricultural enterprises]. *APK: Ekonomika, upravlinnya*. No. 1. Pp. 57 – 61. (in Ukrainian).

6. Moysa M. Ya. (2004). Resursnyy potentsial ahrarykh pidpryyemstv ta ekonomichnyy mekhanizm yoho ratsional'noho vykorystannya [The resource potential of agricultural enterprises and the economic mechanism of its rational use]. *Ekonomika APK*. No. 2. Pp. 38 – 43. (in Ukrainian).

7. Tokmakova I. V. (2004). Resursnyy potentsial zaliznychnoho transportu yak bazys stiykoho zrostannya [The resource potential of railway transport as a basis for sustainable growth]. *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*. No. 45. Pp. 123 – 126. (in Ukrainian).

8. Vashchenok O. P. (2019). Sutnist' ta klasyfikatsiya resursiv pidpryyemstv [The essence and classification of enterprise resources].

Ekonomika. Menedzhment. Biznes. No. 2 (28). Available at: <https://journals.dut.edu.ua/index.php/emb/article/view/2157/2057> (Accessed 27 May 2024). (in Ukrainian).

9. Hladyr T. S. (2014). Resursy pidpryyemstva: teoretychni aspekty [Enterprise resources: theoretical aspects]. *Efektivna ekonomika*. No. 5. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3044> (Accessed 27 May 2024). (in Ukrainian).

10. Mel'nyk O. M. (2019). Resursy pidpryyemstva: kontseptual'ni aspekty systemy upravlinnya v umovakh sti'koho rozvytku [Enterprise resources: conceptual aspects of the management system in conditions of sustainable development]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu*. Issue 23, part 2. Available at: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/23_2_2019ua/5.pdf (Accessed 27 May 2024). (in Ukrainian).

11. Svirhun O. M., Sokolovs'ka V. V. (2010). Resursnyy potentsial pidpryyemstva: teoretychni aspekty [Enterprise resource potential: theoretical aspects]. Available at: http://www.rusnauka.com/17_AND_2010/Economics/69284.doc.htm (Accessed 27 May 2024). (in Ukrainian).

12. Tsyfrovizatsiya. Terminolohiya [Digitalization. Terminology]. Available at: <https://oth.nlu.org.ua/?p=5614> (Accessed 27 May 2024). (in Ukrainian).

13. Leonardi P. M. (2021). COVID-19 and the new technologies of organizing: Digital exhaust, digital footprints, and artificial intelligence in the wake of remote work. *J. Manag. Stud.* Vol. 58. Pp. 249 – 253. doi: 10.1111/joms.12648.

14. Gilch P. M., Sieweke J. (2021). Recruiting digital talent: The strategic role of recruitment in organisations' digital transformation. *Ger. J. Hum. Resour. Manag.* Vol. 35. Pp. 53 – 82. doi: 10.1177/2397002220952734.

15. Cardinali P. G., De Giovanni P. (2022). Responsible digitalization through digital technologies and green practices. *Corp. Soc. Responsib. Environ. Manag.* Vol. 29. Pp. 984 – 995. doi:10.1002/csr.2249.

16. Müller J. M., Voigt K. I. (2018). Sustainable industrial value creation in SMEs: A comparison between industry 4.0 and made in China 2025. *Int. J. Precis. Eng. Manuf. - Green Technol.* Vol. 5. Pp. 659 – 670. doi: 10.1007/s40684-018-0056-z.

17. Nambisan S., Wright M., Feldman M. (2019). The digital transformation of innovation and entrepreneurship: Progress, challenges and key themes. *Res. Policy*. Vol. 48. Article 103773. doi: 10.1016/j.respol.2019.03.018.

СТАТТЯ НАДІЙШЛА ДО РЕДАКЦІЇ 28.05.2024